

PATHFINDER

„Chce tvůj PIN kód“

Zakopané dary

Minutka nad Biblií

Historie Klubu Pathfinder

Oddíl Liščata

1. kolo Stezky písmáků

MÍRÁK 2009

„PIN KÓD“

„Utíkáme proti proudu. A i když to není jednoduché a někdy padáme, máme společný cíl.“ Tato slova zaznívala z videoklipu, který zval na tradiční akci **Mírák** (2.–4. 10. 2009). Z plakátu, který jste mohli vidět i ve vašem sboru, vystupoval z barevného davu mladý muž. Ten měl (stejně jako mnoho kódů všude po plakátě) demonstrovat hlavní myšlenku celého víkendového

setkání mládeže Česko-Slovenské unie:
„Chce tvůj **PIN kód**“.

Celá akce začala v pátek, kdy mladí lidé z různých koutů naší země mohli společně zahájit sobotu písněmi a také naučnou hlavní téma Míráku spolu s Jakubem Chýlkem. Ve stejné myšlence pak pokračoval kazatel Jakub Chládek, kterého organizátoři pozvali jako hlavního hosta. Jakub myšlenku pojal

netradičním způsobem a své zamyšlení vystavěl na příběhu Naamána, kterému Bůh žehnal již dávno před tím, než mu Naamán svůj PIN kód svěřil. To ale neznamenal, že Bůh netoužil, aby mu dal přístup do svého srdce.

V odpolední části programu měli účastníci možnost slyšet novinky z různých oblastí křesťanského života: Tomáš Harastej nás provedl světem nových překladů a vydání Bible, kterými je tento rok ojedinelý, Martin Žalud informoval o aktivitách Hope TV a o novém

křesťanském pořadu Za obzorem. Stejně jako každý rok proběhla také charitativní sbírka na projekt dětského denního centra „Beruška“ v Bruntále. Za projektem stojí manželé Medkovi, kteří pracují s postiženými dětmi.

Večer pak organizátoři přišli s dvěma alternativami programu: koncertem křesťanské skupiny VOCKAP a promítáním filmu „Až si pro nás přijde“. Nedělní dopoledne nakonec mohl každý strávit v ostravské ZOO.

Cílem celého setkání bylo povzbudit mladé lidi k tomu, aby se nebáli svěřit Bohu PIN kód ke svému srdci. Bůh

ho nezneužije, chrání naše data a chce nám žehnat.

Za organizační tým bych chtěla poděkovat všem sponzorům, kteří Mírák 2009 podpořili svými finančními dary. Náš největší dík však patří našemu nebeskému Otci, který držel nad celou akcí svou ochrannou ruku a umožnil nám prožít zajímavý a zážitky nabitý víkend.

MARIE PROROKOVÁ

Ahoj!

Máš minutku? Mám před sebou otevřenou 5. kapitolu Markova evangelia. Je velmi zajímavá. Přečti si ji. Jsou tu popsány tři příběhy. Mají některé věci společné. Například v každém příběhu někdo rozpoznal Ježíšovu sílu. Ostatní ho ale nepochopili – jedni ho vyhnali a jiní se mu posmívali. V každém příběhu Ježíš někomu zachránil život.

Zvlášť silným dojmem na mě zapůsobily verše 31–33. Přestože si všichni kolem mysleli, že je opravdu pošetilé ptát se: „Kdo se mě dotkl?“, jediný člověk věděl, že před Bohem nemá smysl nic zapírat. I když před lidmi můžeme vypadat naprosto v pohodě, Bůh vidí naše tajemství. A pokud se přiznáme a vyřkáme si to s ním, Bůh nám požehná.

Až budeš mít pozorně přečtenou celou kapitolu, odpověz na otázky. Na konci studia celého Markova evangelia vyhodnotím ty nejvytrvalejší, kteří dokázali prostudovat celé evangelium a kteří mají také nejvíce správných odpovědí. Odpovědi pošleš na moji adresu nebo e-mail, obojí najdeš na konci přílohy Pathfinder.

JADv

1. Nestvůra – i tak by se dalo mluvit o člověku, který ve dne v noci křičí a žije mezi hroby, bije do sebe kamením a je tak silný, že zpretrhá všechny řetězy, když se ho někdo pokouší zkrotit. V jaké krajině žil tento podivný člověk?
2. Co je to Legie?
3. Kam se přestěhovaly Legie a jak to s nimi dopadlo?
4. Jak na to reagovali lidé z oné krajiny?
5. Jak žil dál uzdravený muž?
6. Kdo byl Jairos?
7. Přestože se na Ježíše tlačil velký zástup, Ježíš se ptal, kdo se ho dotkl.
a/ Jak na to reagovali učedníci?
b/ Kdo a proč se ho dotkl?
8. Když Ježíš přišel do Jairova domu, začali se mu lidé posmívat. Proč?
9. Vylušti a přelož:

HISTORIE KP

Pokračování z minulého čísla...

BĚŽCI, NA START!

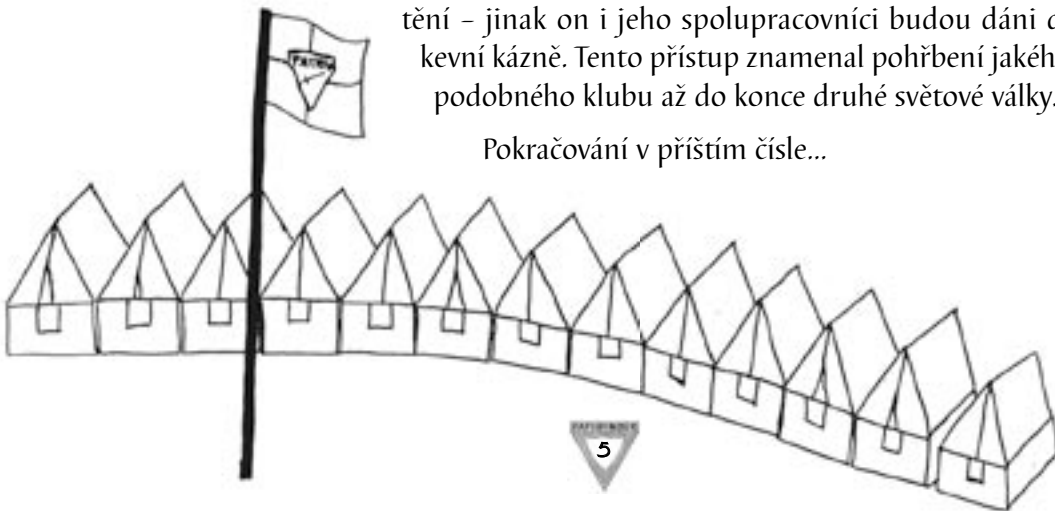
Tyto myšlenky si pomalu hledají cestičky i do adventistického prostředí. Spontánně vzniká několik klubů podle Setonova vzoru. Pro Mladší misijní dobrovolníky je sepsán slib, postupně zavedeny stupně zdatnosti a odborky podle Powela. Pořádají se letní tábory. Nejstarší dochovaná zmínka o táborech je z Austrálie z roku 1925. Na jednom takovém táboře v jihovýchodní Kalifornii vypráví host u večerních ohňů příběh. Příběh o zvědovi Johnu Frostovi z dob osidlování amerického západu děti přímo nadchl. Na jeho počest bylo toto tábořiště pojmenováno Pathfinder camp. Jak se zde pořádaly další tábory, dostávalo se toto slovo do povědomí dětí i vedoucích. Klub Pathfinder tak stanul na své startovní čáře.

UPALTE KACÍŘE!

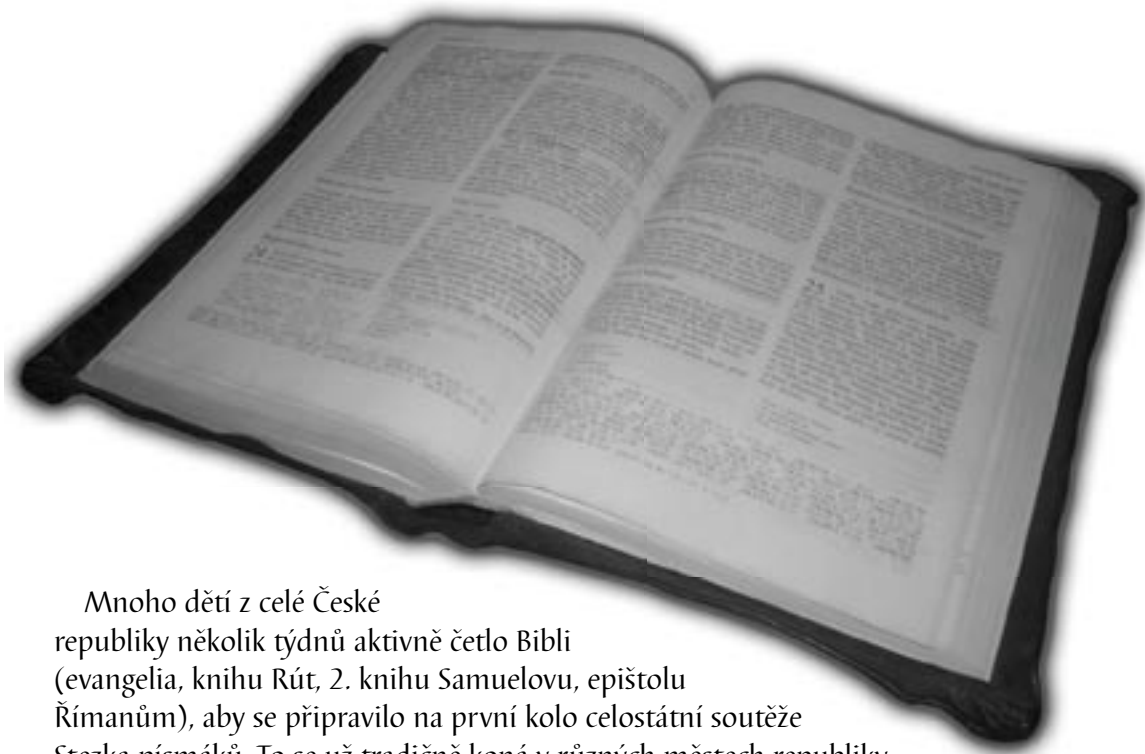
Začátkem roku 1930 se skautský vůdce J. McKim rozhodl, že udělá něco pro děti ve sboru v Santa Anně, jehož byl členem. Vedl ve městě skautský oddíl, ale cítil, že sbor potřebuje svůj vlastní klub – podle skautského vzoru, ale s ještě větším důrazem na duchovní výchovu. Ještě s jednou sestrou, která se ujala děvčat, takový oddíl skutečně založil. Vzhledem k tomu, že slovo pathfinder mělo mezi mládeží a dětmi té oblasti již svůj zvuk a váhu, pojmenovali svůj oddíl Pathfinder Club. Činnost oddílu se začala velmi slibně rozvíjet. Někteří starší členové sboru se však začali domnívat, že činnost je málo duchovní a zanáší do sboru nekřesťanské postoje. Postavili se do velmi silné opozice vůči této práci. Náplň schůzek byla velmi podobná tomu, co známe i dnes. Hry, rozvíjení zručnosti, poznávání přírody, cyklistika, vícedenní výpravy. Výbor sboru se postavil proti klubu a vyzval McKima k jeho okamžitému rozpuštění – jinak on i jeho spolupracovníci budou dáni do církevní kázně. Tento přístup znamenal pohřbení jakéhokoliv podobného klubu až do konce druhé světové války.

Pokračování v příštím čísle...

K4

1. KOLO STEZKY PÍSMÁKŮ

Mnoho dětí z celé České republiky několik týdnů aktivně četlo Bibli (evangelia, knihu Rút, 2. knihu Samuelovu, epištolu Římanům), aby se připravilo na první kolo celostátní soutěže Stezka písmáků. To se už tradičně koná v různých městech republiky, v různých církevních, skautských a jiných společenstvích. Tentokrát se zapojilo 32 měst a obcí a 11 různých společenství. Hlavním cílem soutěžících v tomto kole bylo probojovat se do druhého kola a jet soutěžit do Prahy.

Přestože se soutěžící pilně připravovali, v soutěžní den byli stejně všichni pěkně nervózní – až do chvíle, kdy dostali do rukou papír s otázkami. Tehdy ze sebe konečně mohli dostat to, co se naučili. Některé otázky byly jednoduché, jiné zapeklité. O dalších byli někteří přesvědčeni, že snad nemluví o ničem z toho, co četli.

Z celkového počtu 294 účastníků (včetně 3 dospělých) se do 2. kola probojovalo 142 dětí a mládeže a jeden dospělý. Mnoho je těch, kteří se teď radují a připravují na druhé kolo, které proběhne 17. listopadu 2009 v Praze na Malvazinkách. A ti, co neuspěli, jsou možná teď trochu smutní, ale věřím, že je to neodradí, pustí se s o to větší vervou do studia Bible a příští rok budou v dalším kole Stezky písmáka zářit jako hvězdy.

JADV

ZAKOPANÉ DARY

Ježíš Kristus vyprávěl podobenství o velmi bohatém muži, který svěřil obrovské jmění svým zaměstnancům. Jednomu talent, druhému dva a třetímu pět (respektive obráceně). Talent představoval obrovskou sumu peněz. Snad by se dala přirovnat k platu dělníka za 15 let. Každý z nich dostal částku, kterou by jinak nikdy nezískal. Ten první ihned pochopil neskutečnou příležitost, kterou dostal, a okamžitě začal přemýšlet, jak s penězi naloží. Naproti tomu třetí zaměstnanec (služebník) neprojevil nejmenší snahu na dar jen sáhnout. Zůstal tam, kde dosud byl.

Přemýšlím o Hospodinu, který každému z nás svěřil neuvěřitelně cenný dar, který se skládá z rodiny, talentu, přátel, vzhledu, příležitostí, schopností. Každý z nás je v pozici oněch zaměstnanců (služebníků) – buď příležitost chytit za vlasy a darem sloužit Bohu (majiteli a dárci), nebo dar zakopat a prolénošit si těch několik desítek let, které mám jako člověk k dispozici.

Příběh, o kterém mluvím, má dvojí pointu. Ta první je o přijetí výzvy k dobrodružství oproti užívání si pohodlí. Ta druhá se skrývá v oněch třech mužích. Tedy v tom, proč byli tři. Jako lidé máme vždy tendenci srovnávat absolutní čísla, závidět těm, co dostali více, a obdivovat ty, kdo díky tomu dosáhli velkého zisku. A snad proto je tu příběh tří mužů, abychom pochopili, že „Pán“ se takto černobíle nedívá. Nehodnotí absolutní čísla, ale to, co kdo s darem dělal. A tak oba první zaměstnanci slyší stejná slova, stejnou pochvalu, bez ohledu na výsledek.

Možná čteš tyto řádky právě proto, že v portfoliu tvých darů je schopnost porozumět a komunikovat s dětmi. Tento dar má obrovskou hodnotu a je neuvěřitelné, že Bůh některým svěřil i tuto část svého majetku. Ty o něm víš a sám rozhoduješ, zda zdvihneš hozenou rukavici, anebo zvolíš laciné a krátkodobé pohodlí. Nerozhlížeš se kolem, kolik a kdo od Pána dostal. To je věc dárce, na tobě však je, jak s darem naložíš.

A ještě něco. To pohádkové bohatství Pán nakonec ohodnotil slovy: „Nad málem jsi byl věrný, nad mnohým tě ustanovím.“ Nevím, jak může vypadat majetek, který on má na mysli, když to neskutečně cenné, co nám již dal, vidí jako malý zkušební vklad. Máš heslo k pohádkovému účtu. Ten, kdo ti ho dal, chce, abys ho použil.

DAWY

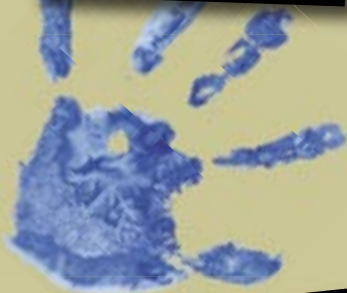

LIŠČATA

Jsme sice ještě malí a není nás mnoho, ale vydáme za celou smečku. Jsme čtyři – Daniel, Jeník, Marian a Markétka.

Scházíme se ve sboru na Olomoucké v Brně. Jsme pro každou rošťárnu. Bává nás pohyb, hry a soutěže. Rádi si také lámeme hlavy a cvičíme svou zručnost.

LIŠČATA

Podrobnosti o Pathfinderu a o akcích najdete na internetových stránkách:

www.pathfinder.cz • www.pathfinder.sk

www.bezvacity.cz

REDAKCE: Jana Dvořáčková, Štolcova 64, 618 00 Brno • E-MAIL: advent@pathfinder.cz